

ส่วนที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

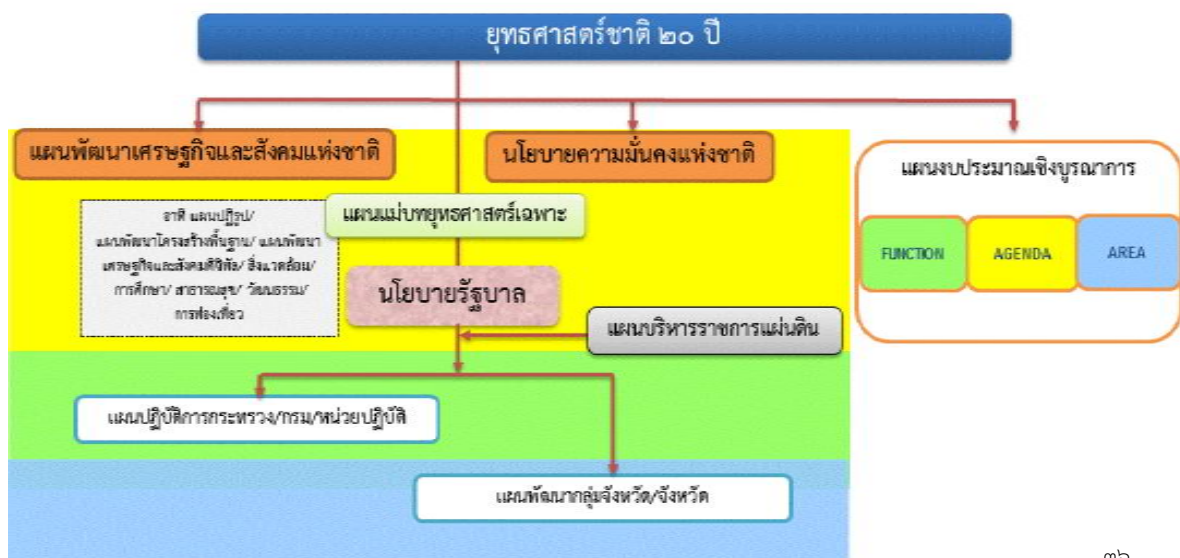
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมภาคและ**
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่๓๐มิถุนายน๒๕๕๘เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ๒๐ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ๒๐ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่๒ของรัฐบาล (ปี๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ๒คณะได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปเพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ๒๐ปีและ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ๒๐ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ปีตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วนได้แก่ภาคราชการภาคเอกชนภาคการเมืองและนักวิชาการรวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติและความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วยและได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ๒๐ปีต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไปคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม๒๕๕๙ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่๑๒ (ตุลาคม๒๕๕๙ - กันยายน๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆจะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ๕ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญโดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีและการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรม และการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้นและปัญหาค่าความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย และในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้แหล่งทุนและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีแนวโน้มต่ำกว่าในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้นในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้นอาทิการก่อการร้ายโรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้นซึ่งล้วนแล้ว

เป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชนการบริหารจัดการทางธุรกิจและการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่๒๑กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้นแต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต๒๐ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ๑๐ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี๒๐๐๘ - ๒๐๑๒และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆเพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังขณะที่จะมีผลต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐยุโรปและญี่ปุ่นซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศนอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้นขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวเศรษฐกิจโลกในช่วง๑๐ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ๕ .๑ในช่วง๕ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๐๐๖ - ๒๐๑๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตการแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้นขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ๑๐ - ๑๕ปีข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลงเงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐเพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี๒๐๑๐ - ปี๒๐๑๙มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆรวมทั้งน้ำมันซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆรวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อนทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆแต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุนรวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรง

มากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจการดำรงชีวิตการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนการใช้ระบอบประชาธิปไตยและการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้นผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี๒๕๓๑และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี๒๕๕๓และล่าสุดในปี๒๕๕๗รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น๕,๗๗๒ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้นฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมากหลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูงอาทิกลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหารสินค้าเกษตรการท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น๓๘.๑ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน๓๘.๖ล้านคนอัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ๑ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ๒๐.๐ในปี๒๕๕๐เป็นร้อยละ๑๐.๙ในปี๒๕๕๖คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับโอกาสการได้รับการศึกษาบริการสาธารณสุขบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆและการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆรวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆมีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้นความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมารวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้นประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้นและฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงมีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้นมีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆสามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้นช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับแต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่างผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อยการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอการวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่าการพัฒนาวัฒนธรรมมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการ ภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณการดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆล่า สสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำ

และความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมารวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยี้ล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออมตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคมข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบอบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริงโดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คนสินค้าและบริการเงินทุนองค์ความรู้เทคโนโลยีข้อมูลและข่าวสารต่างๆเป็นไปอย่างเสรีส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆเร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขันขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้นกฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษสิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงินเป็นต้นเงื่อนไขต่างๆดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้นโดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไปประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้นรวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้นจำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่งและประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาวการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศดังนั้นเพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจาเป็นจะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกียดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุภาพกับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศและทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลกและบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้จะเป็นประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยที่ มั่งคั่งและยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศการเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจสังคมจิตวิทยาการทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐการดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติการดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถ

ในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่นและสามารถแก้ปัญหประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วยยุทธศาสตร์ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒ ^{๔๒} ..

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้าง ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้าง

พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับการบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ ๔๓

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาขนานประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม
กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมายโดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชารัฐคือความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้รับการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจนมีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆตามระยะเวลาเป็นช่วงๆของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆเพื่อให้ส่วนราชการนายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง / สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนา สี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์และ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนายจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการ เสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนา สี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้^{๔๕}

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถ

ในการแข่งขันคุณภาพการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นต้นทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒.สถานะของประเทศ

๒.๑ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี๒๕๔๐ -๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ๕ต่อปีจนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ๑๙๖,๒๔๐บาทหรือประมาณ๖,๐๔๑ดอลลาร์สหรัฐ . ต่อมาต่อปีซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ๘ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวนโดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ๓.๒ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควรโดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ๔๑.๓ในช่วงปี๒๕๓๔ - ๒๕๓๙เป็นร้อยละ๒๕.๕ในช่วงปี๒๕๔๓ - ๒๕๔๗นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆในภูมิภาคจะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี๒๕๔๓ - ๒๕๔๗อยู่ที่ประมาณร้อยละ๔.๙ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและ บริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการในปี๒๕๕๓ที่ระดับร้อยละ๙.๙ ๒๕.๔และ๖๔.๗ เป็นร้อยละ๗.๒ ๒๘.๕และ ๖๔.๓ในปี๒๕๕๗ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูงขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่าทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ๙.๗ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙ (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ๑.๑ในช่วง๓ปีของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๗)

๒.๑.๓ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฉบับที่๑๐จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ๘ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ๓.๒๒ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙เป็นร้อยละ๒.๐๕ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิดภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๗.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการเงินการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิตและประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๔๗ จาก ๖๑ ประเทศ ซึ่งในขณะนั้นขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๗ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผลักดันของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๔, ๒.๗๗, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้าโดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปา ขาดเอกภาพการให้บริการน้ำประปา ขาดการกระจายในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาคและมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจายตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนอกจากนั้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพโดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์การรักษาความปลอดภัยและข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเช่นความรู้ด้านภาษาความรู้ด้านเทคโนโลยีและความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วมีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คนในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๔๘ และคาดว่าในปี ๒๕๔๘ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้าซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๔๕-๒๕๔๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๔๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๔๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๘-๒๕๔๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านเช่นมาเลเซีย ๑ เท่าตัวและสิงคโปร์ ๕ เท่าตัวและกำลังแรงงานน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่านอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๔๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๒๐.๔ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๔๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้นแม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คนในปี ๒๕๔๖ โดยครัวเรือนเดี่ยวครัวเรือน ๑ รุ่นและครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุด ในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๔๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยปี ๒๕๔๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บเนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุอย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยช่วงปี ๒๕๔๑-๒๕๔๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๘ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๔๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันโดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๔๖ แต่

ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมดขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อัน
เนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุดมีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่าเนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมืองชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษาโดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญาตรีกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า ๔๙

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุขจากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้นจากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒ ล้านคนในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่าในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงานนอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรมไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพโดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคนจากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิจำการให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบายละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ตัวไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบนอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่งในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมดและองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความต้องการที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าจึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้นโดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑ .๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม** ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพการชะล้างพังทลายของดินนอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขาซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆจำนวนมากเช่นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆอย่างไรก็ตามในระหว่างปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้นในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันคิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมดขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ

๖.๘อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันทั้งนี้ประสิทธิภาพการใช้จ่ายพลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ลุ่มน้ำหลักน้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ล้านลูกบาศก์เมตรขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติมีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ล้านล้านลูกบาศก์เมตรมีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตามการพัฒนาอ่างน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูงขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตรโดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆมีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ล้านลูกบาศก์เมตรและยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๓เป็น ๑.๑๑กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำลังจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ล้านตันในปี ๒๕๕๖ ของแ ๕๑ อันตรายนปี ๒๕๕๗มีประมาณ ๒.๖๙ล้านตันโดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ต่อปีเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้ในอนาคตจะต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคลขยะอย่างครบวงจรขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้นแต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) **มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้น** ในปี๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุดจังหวัดระยองที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่พื้นที่อื่นเช่นกรุงเทพฯปทุมธานีเชียงใหม่ขอนแก่นพบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐานแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยานการเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำอย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับโดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงโดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสาเหตุสำคัญมาจากการชะลอน้ำดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์และการระบายน้ำเสียจากชุมชนระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชนโดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒การจัดทำบัญชีก๊าซ

เรือนกระจกของประเทศไทยระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี ๒๕๓๓ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๕๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓. ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งอุทกภัยภัยแล้งวาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาทอันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำของโลก

๕๒

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยชี้ว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่าขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับ

ผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาลมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจหลักเลียงภาษีขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเองมีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใสปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลางไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่องพบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๓๔ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่บริหารราชการส่วนกลางบริหารราชการส่วนภูมิภาคและบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดินรวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมพ.ศ. ๒๕๔๕มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวงและส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐และ ๒๕๕๐และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑และฉบับที่ ๒นอกจากนั้นมีการ^{๕๓} งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของอปท. . โ^{๕๓} งบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๓สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๓ในงบประมาณ ๒๕๕๐และร้อยละ ๒๘.๒๑ในงบประมาณพ .ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ ๑จำนวน ๑๘๕ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฉบับที่ ๒จำนวน ๗๕งาน /กิจกรรมจาก ๑๑๔งาน/กิจกรรมและถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙,๘๕๐คนแบ่งเป็น ข้าราชการ ๑,๓๗๘คนบุคลากรทางการศึกษา ๔,๒๙๕คนข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนามายจำนวน ๗๙๙คนและลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘คนอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่นการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุลปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรมและปัญหาการขาดแคลนรายได้ของอปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ของรายได้รัฐบาลในงบประมาณพ .ศ. ๒๕๕๙และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒และร้อยละ ๓๙.๔๖ตามลำดับส่งผลให้อปท. . ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่นเช่นการเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้าการบริการการเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกการจัดบริการ สาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากพัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบนซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆที่ออกมารวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ ๓๘คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐คะแนนอยู่อันดับที่ ๘๕จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ประเทศทั่วโลกจะเห็น

ได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ที่ได้ ๓๕คะแนนอยู่อันดับ ๑๐๒โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนนและมาเลเซียได้ ๕๒คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓.บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑บริบทภายใน

๓.๑.๑ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒และร้อยละ ๔.๒ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ (๒)การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓(๔)ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ๐.๘ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕)การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕และ (๖) กำลังแรงงาน ๕๔ ล้านคนเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒และร้อยละ ๐.๗ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒และ ๑๓ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ -๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๔ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) จีดีพีความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของจีดีพีความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญเงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิมีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี ๒๕๕๓มีประชากรวัยแรงงาน ๔คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คนและคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้น้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลงผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยอาทิอาชญากรรมโรคระบาดและภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตามนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้นสศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขึ้นต่ำในปี ๒๕๕๖ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการ

พัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมบางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูงทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆอาทิปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันคนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมการแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของ เมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆจึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้าง พื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัย การผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการและอุตสาหกรรมตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆที่จะช่วยลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่นการลดลงของ แรงงานในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรมทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของ ประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรก็ตามการ ผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้นจะส่งผลให้เกิด การประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลงและการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘วางกรอบด้านการ บริหารจัดการภาครัฐเพื่อการพัฒนาระบบราชการ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘มีมาตราสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิมตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดินมีหน้าที่ต้อง เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไป ตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลางส่วน ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชนขลมาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลังและงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการ รักษาวินัยและความยั่งยืนทางการเงินการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อ สังคมมีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทาง สังคมอาทิมูลนิธิสถาบันการศึกษาหน่วยงานวิจัยต่างๆนำเสนอผลการติดตามวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องที่ เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาลการ ทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือนการบริหารจัดการภาครัฐและการ กระจายอำนาจเพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะเป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมา พิจารณาทบทวนแนวนโยบายมาตรการและกลไกการทำงานต่างๆให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒บริบทภายนอก

๓.๒.๑การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔ -๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑- ๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุหมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากร

รวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่นญี่ปุ่น อเมริกายุโรปขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้าง สั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ค่อนข้างมากโดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้าย แรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้นนับเป็นโอกาส อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่พัก อาศัยการให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่ พัฒนาแล้ว

๕๖

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน รูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้นมีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่ การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆเช่นโทรศัพท์มือถือรถยนต์ตู้เย็น โทรทัศน์และอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้นโดยหากภาค การผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบ เศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของประเทศไทยตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่อง ความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมา ซึ่งโอกาสที่สำคัญหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้แก่ ๑) การลด ข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตร และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการ ใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้าน มาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจพัฒนามาตรฐานของ อุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม /ชุมชนมากขึ้นโดย แรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและ สินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตรสินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการ พัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรง มากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการ

สร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสารการขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้ทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิตทัศนคติและความเชื่อ^{๕๗} สังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนานเกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดินป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรมแหล่งน้ำขาดแคลนผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเช่นระบบนิเวศป่าไม้ระบบนิเวศชายฝั่งพื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการังการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารสุขภาพพลังงานและลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัยภัยแล้งแผ่นดินไหวและดินโคลนถล่มส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการพัฒนาก่อสร้างและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศรวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕คือการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปีโดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืนเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพมีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนส่งเสริมให้สังคมมีความสุขมีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของ

การพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)^{๕๖}
การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณสิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๗ บาท (๘,๘๕๘ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมที่ ๕๙
ด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้ง
สนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและ
พัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้
มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม
อาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้น
พื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการ
เคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการ
ผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ
คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและ
ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆเพิ่มสัดส่วนความ
เป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของ
ตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและ
อุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่าย
หลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษ
ระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ
อิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการ
พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน
อากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการ
ผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม
เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบ
กับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำ
เป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่
และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่ม
ทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้
เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิต
ในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการ
ทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาค
บริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทาง
อากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและ

รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้าน ๖๐
ท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๔.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

๔.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียนและ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๔.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข

ภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดย การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแล ผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ แรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับ โครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพ ทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับ พื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัย การผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน ระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปลอดภัยเป็นนโยบายที่อยู่ อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหามลพิษแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาค ธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ ทรัพยากรน้ำพ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมี ส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อมเป็น ต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความ พร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปลอดภัยการระบบ คมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตาม ระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัด การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้ง ด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้

เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวบรวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๖๖

ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดย

คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์การบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้นำคุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในขนาดตบ้คับใ้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวร่วมความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและ

ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

คำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรี

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

.....

๑. นโยบายการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์จะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยาและมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้ละเมิดปกปิดอำพรางหรือประสังคราย มุ่งสันถลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมากตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับ สถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชนทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ ในระยะเร่งด่วนรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดนการสร้าง ความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติการสร้างควมไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านและการเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน โดย เน้นความร่วมมือเพื่อป้องกันแก้ไขข้อพิพาทต่างๆและการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา มาใช้ตามแนวทางกลยาณมิตรแบบสันติวิธีส่งเสริมการพูดคุย

สันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม จัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนเพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัยมีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้เสริมสร้างความความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคมโดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดนการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

๓. นโยบายการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพและการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานโดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติการท้องเถี่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทานโดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ อีตภาพ พัฒนาศักยภาพการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็กเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อสร้างสรรคและไมก่ภาระต่อสังคมในอนาคตโดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักพิง และโรงพยาบาลที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัวรวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก๑๒ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกร้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกร้าและออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัยแก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจนอันก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. นโยบายการศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกันเพื่อสร้าง คุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาค้นได้เต็มตามศักยภาพโดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ที่มีความเหลื่อมล้ำและพัฒนา กำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตรอุตสาหกรรม และธุรกิจบริการระยะเฉพาะหน้าจะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษาจัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน และนอกโรงเรียนโดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งให้องค์กรภาคประชาสังคมภาคเอกชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้กระจายอำนาจการบริหาร จัด การศึกษาสู่สถานศึกษาโดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคล และบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิ ตรง ตามวิชาที่สอนนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อ การเรียนรู้ด้วยตัวเอง เช่น การเรียนทางไกลรวมทั้งระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพผลการเรียน การสอนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทาง ศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดอง สมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕. นโยบายการยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชนโดยวางรากฐานให้ระบบ หลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการใน แต่ละระบบและบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพพัฒนาระบบบริหารสุขภาพโดยเน้นการป้องกัน โรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษาสร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับ ระบบการจ้างงานการกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่นสนับสนุนความร่วมมือระหว่าง รัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ใน สังคมเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอัมบุยการปลูก ถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖. นโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ระยะคือระยะ เร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันทีระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาลึกซึ้งพื้นฐานที่ค้างคาอยู่และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อ ความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้โดยนำหลักการสำคัญของการ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ที่ให้ความสำคัญการบูรณาการ งบประมาณและความพร้อม ในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วยบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้ สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็นและแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใสเป็นธรรมและไม่เลือก ปฏิบัติกระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้ แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่นโครงการขนส่งมวลชน ในกทม. มาจัดทำเป็นโครงการลงร่วมกับเอกชนซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้างวงการ อสังหาริมทรัพย์และตลาดการเงินดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ลดต้นทุนการผลิตการช่วยเหลือ ในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึงลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความ คล่องตัว เช่นปรับปรุงวิธีการตรวจรับรอง มาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นาเป็นต้น ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยโดย พิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศปิดชายฝั่งการศึกษาในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ เน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ราคาเป็นธรรม

ในระยะยาวต่อไปประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของ เศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสมแก้ปัญหาหนี้ท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำใน บางพื้นที่และบางฤดูกาลโดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ส่วนภาวะภัย แล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ปี ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่างๆให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่าง ชนิดและผู้ใช้อย่างเหมาะสมรวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเล

และบนบกและดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสถานะแวดล้อมพร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงานปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วนโดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบันทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลแต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดกภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อยและยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้นบริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทและเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้าอันจะทำให้เลืองงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลงโดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสมหนี้ทั้งหมดและยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคตในระยะยาวพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้ามหานครใน กทม.และรถไฟเชื่อมกทม.กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำ ได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศโดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมืองและท่าอากาศยานในภูมิภาคเพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเลเพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบังท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบังรวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึกปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลและหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบรางเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัยโครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุนการบำรุงรักษาและการบริหารจัดการซึ่งจะช่วยสนับสนุนพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพกำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการควบรวมกิจการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชแต่ละชนิด ในด้านอุตสาหกรรมส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจังซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

๗. นโยบายการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียนเร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียนโดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยาเมโขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการ พัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National

Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด้านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอ ด่านคลองลึกและบ้านคลองใหญ่

๘. นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัยและการพัฒนา และนวัตกรรมสนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อบ่มเพาะเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑ % ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐ : ๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาริวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสมในกรณีที่จะต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙. นโยบายการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐจัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจนส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติในระยะต่อไปพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้ เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศเพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตและบริโภคในพื้นที่ที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษโดยกำหนดให้ทั้งใน บ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐานและพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดขัดและใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐจัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรมยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการโดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้ในระยะแรกกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็วทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมายมิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลาหรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริตหรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชน โดยเฉพาะนักลงทุนในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจการลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญเสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับโดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตทั้งในด้านวินัยและคดีรวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานรัฐและเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน อีกทั้งจะทำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหาเช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติโดยมิชอบซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๑. นโยบายการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในระยะเฉพาะหน้าจะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นๆที่ล้าสมัยไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินโดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็น

คณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการเพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมาย และจัดทำกฎหมายให้ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วสามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่เปิดกว้างขึ้นในระยะต่อไปจะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็วเกิดความเป็นธรรม ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่ายและรวดเร็วส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาสคุ้มครองผู้ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรมนำมาตราการทางการเงิน ภาษีและการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกัน และปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตประพฤติมิชอบ หรือกระทำความผิดด้านค้ามนุษย์ แรงงานทาสการค้าการร้ายสากล ยาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการให้บริการอย่างแท้จริง
๘. ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคมเทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
๙. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ประการ ตามนโยบายของ คสช.

วันที่ ๑ก.ย. ๒๕๕๗

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อมเมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนพ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้นำนโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดินแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขาและแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนใต้ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ มาเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดความร่วมมือตามศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และกระจายความเจริญเติบโตระหว่างจังหวัด / กลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชน และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัด โดยกำหนดวิสัยทัศน์ ว่า

“ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สู่ออาเซียน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา หมายถึง การพัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มยางพารา ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และการหาช่องทางการตลาด เพื่อให้ยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด มีมูลค่าเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้ประชาชนในกลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยสร้างมูลค่าเพิ่มยางและผลิตภัณฑ์ยาง ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ได้แก่ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางเครป ยางคอมปาวด์ ผลิตภัณฑ์ไม้ยางพารา เป็นต้น ต้นทุนลดลง น้ำยางเพิ่มขึ้น พื้นที่ที่เพิ่มขึ้น ยางมีคุณภาพเพิ่มขึ้น

ศูนย์กลางการพัฒนาฮาลาล หมายถึง การพัฒนาระบบการผลิตสินค้าฮาลาล ซึ่งกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ และเป็นวิถีชีวิตของประชาชนในกลุ่ม ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบ ได้มาตรฐานการผลิตของสินค้าฮาลาล สร้างอัตลักษณ์สินค้าฮาลาลให้กลุ่มจังหวัด และพัฒนาช่องทางการตลาด ยกย่องสินค้าฮาลาลของกลุ่มสู่สากล ทั้งที่เป็นอาหาร (Food) และไม่เป็นอาหาร (Non Food) การใช้ประโยชน์ ๘๒ % เป็นมุสลิม ผ่านมือคน ๓ จังหวัดภาคใต้ชายแดน ในชื่อของ “อัลฟาตอนี” ทั้งนี้จะใช้อีก ๑๓ จังหวัดเป็นฐานสนับสนุนเรื่องฮาลาล ไม่ใช่เฉพาะนิคมฮาลาลปัตตานี ย้ายมาใช้เขตอุตสาหกรรมปัตตานี สตูล และสงขลา เพื่อช่วยขับเคลื่อนให้เร็วขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นมุสลิมซึ่งมีเป็นจำนวนมากในกลุ่มจังหวัด

ศูนย์กลางการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมผู้ให้บริการการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายภายใต้ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เยี่ยมชม และเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

เป้าประสงค์รวม ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น (รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น)

ประเด็นยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: พัฒนาการค้าการลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางการเกษตร ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้าทางการเกษตร

เป้าประสงค์ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น	กิโลกรัม	๒	๒	๓	๓	๒.๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ของสถาบันเกษตรกร	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๒

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย ผู้ประกอบการทุกระดับของยางและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยางและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐาน
๓. ส่งเสริมช่องทางการตลาดยางและผลิตภัณฑ์ยางสู่อาเซียน
๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง
๕. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์ เป็นศูนย์กลางการพัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลของอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจด้านฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาลอย่างเป็นระบบ
๒. ส่งเสริม พัฒนา เชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล
๓. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงสินค้าและบริการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากล
๔. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบ ในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ ฮาลาล
๕. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายและการกระจายสินค้า สู่ตลาดฮาลาลAEC และสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๒
๒. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น	แห่ง	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
๒. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน หลากหลาย และเป็นภูมิอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการค้าการลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจระบบโลจิสติกส์ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละของจำนวนโครงการด้าน โครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุงตาม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๒. จำนวนกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ เพื่อ รองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	จำนวน กลุ่ม	๔	๔	๔	๔	๑๖
๓. จำนวนด้านชายแดนที่มีผลการ ประเมินความพึงพอใจเกินร้อยละ ๕๐	จำนวน ด้าน	๖	๗	๘	๙	๙

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพาราได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

- ๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และระบบป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒. พัฒนาด้านชายแดน/เมืองชายแดน /เขตเศรษฐกิจให้สามารถรองรับการค้าชายแดน
- ๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Linkage Industry) ให้มีความเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากาที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนาสอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่โดย

- (๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศ และภาครวมถึงชุมชน
- (๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากาให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศเป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสมการพัฒนาที่สอดคล้องกับกำลังคนจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาคโดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพานแนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมลฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี -ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมลฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นที่ของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศโดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรมและการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบ การผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์พันธุ์พืชและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดให้มีความเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ และแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๐ รวมทั้งแผนพัฒนาด้านต่างๆ ดังนี้

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอนมีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม พัฒนา โครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรมปัญญา

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนา เชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และ พิษณุโลก เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่งและการกระจายสินค้า

(๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และ อุทัยธานี เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนจาก ผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๓ โครงการสำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนามูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- (๒) โครงการยกระดับสินค้าหัตถกรรมและการท่องเที่ยวล้านนาสู่สากล
- (๓) โครงการพัฒนาเมืองเชียงใหม่-ลำพูน รองรับการเป็นศูนย์กลางความเจริญที่เชื่อมโยงกับ นานาชาติและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนบน
- (๔) โครงการสืบสานพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมล้านนา
- (๕) โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในระดับชุมชน
- (๖) โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการน้ำต้นทุน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดย พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตสินค้าอาหารพัฒนาท่องเที่ยว

(๒) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ ภาคโดย พัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ DS และกรอบโครงการ IMT-GT พัฒนารองรับการ ขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(๓) พัฒนาค้นและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนาโดยการ พัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถ พึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้และการอำนวยความสะดวก เป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่กลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากร ในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชน เข้มแข็งแก้ไขปัญหาเสพติด

(๕) พื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศนียั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพ

๔.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ๆ

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิต การแปรรูปและค้าขายพาราของประเทศ
- (๒) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- (๓) โครงการพัฒนากลุ่มน้ำปากพนังและกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอยู่ชาวอู่น้ำ
- (๔) โครงการพัฒนารัฐกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต
- (๕) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๖) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๗) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- (๘) โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- (๙) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- (๑๐) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- (๑๑) โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลา (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)

การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดยะลา (SWOT ANALYSIS)

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งสวยงามตามธรรมชาติ อาทิ ทะเลสาบ และป่าฮาลาบาลา อันอุดมสมบูรณ์ เนื้อที่ ๘๐,๓๐๐ ไร่ เป็นป่าดิบชื้นที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ สามารถส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดยะลาและความสวยงามและความสมบูรณ์ ป่าฮาลา บาลา ที่ได้รับการยอมรับจาก อาเซียน ซึ่งพร้อมที่จะมีการพัฒนาให้เป็นท่องเที่ยววิถีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ

๒. มีพื้นที่และผลผลิตทางการเกษตรยางพารา ปศุสัตว์ และทุเรียน ลองกอง กล้วยหิน ที่สามารถสร้างงานสร้างรายได้แก่จังหวัด

๓. มีด่านพรหมแดนเบตงและการค้าชายแดนมูลค่าสินค้าที่ส่งออก และนำเข้าผ่านด่านศุลกากรเบตง ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีมูลค่าการค้าประมาณ ๕,๔๔๒.๒๐ ล้านบาท

๔. เป็นศูนย์รวมในการกระจายสินค้าด้านค้าส่ง ค้าปลีก ในจังหวัดพื้นที่ใกล้เคียง และการค้าขายกับประเทศมาเลเซีย

๕. จังหวัดยะลา มีโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมทั่วไป ประกอบการผลิตส่งหรือ จำหน่ายไฟฟ้า รวมจำนวน ๔ โรงงาน ได้แก่ โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ จำนวน ๒ โรงงาน และผลิตกระแสไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล จำนวน ๒ โรงงาน รวมเงินลงทุน ๔,๑๖๔.๔๓๓ ล้านบาท

๖. มีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ เช่น พระพุทธไสยาสน์คูหาภิมุข พระมหาธาตุเจดีย์ อุโมงค์ปิยะมิตร และโครงการไม้ดอกเมืองหนาวอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อยู่ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ในปีที่ผ่านมา (๒๕๕๕) มีนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและสิงคโปร์เดินทางมาท่องเที่ยว ๒๒๐,๐๐๐ คนเศษ มีรายได้ด้านการท่องเที่ยวถึง ๑,๓๒๘ ล้านบาท

๗. นักลงทุน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่และสามารถสื่อสารได้หลายภาษา เช่น ภาษาจีน มลายู ทำให้เพิ่มโอกาสทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ได้แก่ จีน อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และมาเลเซีย

๘. มีเส้นทางการคมนาคม โดยการเชื่อมเส้นทางหลักๆ ประกอบด้วย เส้นทางวงแหวนเลี้ยวเมืองยะลา (ยะลา - ปัตตานี) ทางหลวงแผ่นดินสาย ๔๑๘ เส้นทางยะลา-นราธิวาส เส้นทางยะลา-เบตงเพื่อรองรับการคมนาคมและพาณิชย์ของจังหวัดชายแดนภาคใต้ แนวทิศใต้ เชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซีย ที่เมืองเปอากาลันฮูลู รัฐเปรี๊ณต์ด้านชายแดนเบตง แนวทิศเหนือ เชื่อมโยงกับจังหวัดปัตตานี และจังหวัดสงขลา แนวทิศตะวันออก เชื่อมโยงกับจังหวัดนราธิวาส และแนวทางทิศตะวันตก เชื่อมโยงกับจังหวัดสงขลาต่อไปยังประเทศมาเลเซีย บริเวณด่านบ้านประกอบ อำเภอนาหวี จังหวัดสงขลา

๙. จังหวัดยะลา มีสถาบันทางการศึกษา ที่หลากหลาย ตรงกับวิถีชีวิต อัตลักษณ์ และความต้องการของท้องถิ่น มีการบูรณาการการศึกษาระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัด และทุกภาคส่วนในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๑๐. มีผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ที่ได้มาตรฐานระดับประเทศ (๕ ดาว) จำนวน ๒๖ ผลิตภัณฑ์

๑๑. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย

๑๒. เป็นจังหวัดที่มีผังเมืองสวยงามและมีความสะอาด

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การคมนาคมขนส่งของจังหวัดยะลาสู่เมืองชายแดนผ่านอำเภอเบตง มีข้อจำกัดของสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ใช้เวลาในการเดินทางมาก ไม่สะดวก
๒. ขาดการพัฒนาด้านการตลาด และแหล่งกระจายสินค้า ผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญา หัตถกรรม ผลผลิตทางการเกษตรสู่ตลาด
๓. สถานที่ท่องเที่ยวทั้งในด้านเชิงนิเวศ และเชิงวัฒนธรรม ขาดการดูแล ขำรด แหล่งท่องเที่ยวไม่ได้รับ การประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวไม่ได้มาตรฐานการท่องเที่ยว
๔. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และขาดความรู้ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรทำให้มีอำนาจการต่อรองกับพ่อค้ารับซื้อหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกร ไม่สอดคล้องกับความจริง ขาดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งออกสู่ตลาดพร้อมกันในปริมาณมาก ทำให้เกษตรกรจำเป็นต้องขายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ในราคาที่ต่ำ
๕. นักเรียนในระดับประถมศึกษาส่วนมาก อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๖. ประชาชนจังหวัดยะลา มีปัญหาสุขภาพที่สำคัญ คือ มีอัตราการป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน มีแนวโน้มที่สูงขึ้นกล่าวคือ มีอัตราป่วยด้วยโรคเบาหวานต่อประชากรหนึ่งแสนคนที่ ๑,๐๒๕, ๑,๕๓๓, ๑,๘๖๕ ในปี ๒๕๕๓, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ตามลำดับ และมีอัตราป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงต่อประชากรหนึ่งแสนคนที่ ๓,๒๑๕, ๔,๒๑๗, ๕,๑๕๑ ในปี ๒๕๕๓, ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ตามลำดับ
๗. ประชาชน ในกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งเป็นวัยพึ่งพิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละ ๑๑.๓๗ ในปี ๒๕๕๖
๘. ประชาชนไม่ตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางตรงอย่างขาดความรู้ ความเข้าใจจนทรัพยากรธรรมชาติ เกิดความเสื่อมโทรมมีการบุกรุกพื้นที่ป่า และที่สาธารณะเพื่อทำการเกษตร ซึ่งปัจจุบันมีราคาแพงขึ้น
๙. ขาดการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการค้าชายแดน และการกระจายผลผลิตภาคการเกษตรสู่ตลาด
๑๐. จังหวัดยะลา ขาดความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากจะต้องนำสินค้าด้านอาหารที่จำเป็นในการดำรงชีพจากต่างจังหวัด เช่น ข้าวสาร ผัก ปลา เนื้อสัตว์ เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรในจังหวัดเป็นผลผลิตเชิงเดี่ยว เช่น ยางพารา ทุเรียน ลองกอง ซึ่งไม่ได้เป็นสิ่งที่สามารถบริโภคได้ในชีวิตประจำวัน
๑๑. ภาคอุตสาหกรรมขาดพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตประกอบอุตสาหกรรมที่ชัดเจน
๑๒. ขาดการบูรณาการของหน่วยงานในด้านการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและ ภาคประชาชนในการเสริมสร้างเศรษฐกิจ และความเข้มแข็งแก่ชุมชน โดยส่วนใหญ่จะมุ่งด้านความมั่นคงเป็นหลัก
๑๓. กลุ่มประชาชนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นจำนวนมาก
๑๔. มีเขตพื้นที่ความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกยางพารา (Zoning) มีจำนวนน้อย ๔๑๗ ,๔๔๒ไร่ เมื่อเทียบกับพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งจังหวัด ๑,๓๑๒,๘๐๕ไร่
๑๕. ผลผลิตภาพแรงงานต่ำกว่าประเทศ ๔ เท่า

โอกาส (Opportunity)

๑. นโยบายความร่วมมือในการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นตลาดเดียว ฐานผลิตเดียว เป็นช่องทาง ส่งออกสินค้าของจังหวัดสู่อาเซียน
๒. มีเส้นทางคมนาคมที่สามารถติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (ประเทศมาเลเซีย) สามารถเชื่อมโยงไปสู่นานาชาติได้ มีตลาดต่างประเทศรองรับผลผลิตทางการเกษตร (มาเลเซีย/อินโดนีเซีย) โดยขนส่งผ่านด่านเบตง อำเภอเบตง
๓. แผนพัฒนาภาคเหนือของประเทศไทย (Northern Corridor Economic Region : NCER) มุ่งเน้นการพัฒนาเชื่อมโยงเศรษฐกิจ การค้ากับประเทศไทย โดยได้มีการปรับปรุงระบบคมนาคม โครงสร้าง คุณภาพชีวิต

ระหว่างกัน ซึ่งจะเป็นโอกาสในการบูรณาการร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเสพติด และการเชื่อมโยง การคมนาคม (อำเภอเบตง จังหวัดยะลา)

๔. กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆ รวมทั้งการพัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน โดยเฉพาะการผลิตสินค้าที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สินค้า OTOP เป็นต้น

๕. ปริมาณความต้องการอาหารของประชากรโลกเพิ่มขึ้น และนโยบายเรื่องความมั่นคงด้านอาหารของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง (อาหารฮาลาล)

๖. ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดนบืออิสลาม ซึ่งมีวัฒนธรรมและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศมุสลิมที่จะสามารถใช้เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ความร่วมมือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคมระหว่างกันได้ดี

๗. รัฐบาลมีนโยบายที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๘. ความทันสมัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การเข้าถึงการเรียนรู้ทำได้ง่ายขึ้น

๙. รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรม (Zoning) และนโยบาย Smart Farmer / Smart officer

๑๐. กระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดความเปลี่ยนแปลงของโลกร้อน

๑๑. รัฐบาลมีนโยบายข้อ ๔ .๕.๖ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้เหลือน้อยที่สุด และถือเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการอย่างเข้มข้นในพื้นที่ของประเทศ

อุปสรรค (Threat)

๑. เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ที่มีความถี่ในการเกิดขึ้น แต่การเกิดเหตุแต่ละครั้งความรุนแรงเพิ่มขึ้นทำให้เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของนักลงทุน นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ระเบียบ/กฎหมาย ของทางราชการยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาด้านการค้าชายแดน และด้านบริการประชาชนเท่าที่ควร

๓. ขาดการบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายจากส่วนกลางเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาทางการเกษตร

๔. ความเข้มงวดในการให้สินเชื่อเพื่อการพัฒนา/ลงทุน ในพื้นที่จังหวัดยะลาของธนาคารมีสูง ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน ผู้ประกอบการ เกษตรกร และยังส่งผลมาสู่การกู้หนี้ยืมสินนอกระบบซึ่งจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราสูง ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตของการพัฒนา

๕. สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ต้องรอนโยบายรัฐบาลเป็นหลัก (มติ ครม.) ซึ่งมีความล่าช้า ทำให้นักลงทุนไม่กล้าลงทุน เพราะขาดความต่อเนื่องและไม่ชัดเจน

๖. ความไม่ต่อเนื่องของรัฐบาล ทำให้นโยบายด้านการพัฒนาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ปรับเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการกำหนดทิศทางของการลงทุน

๗. มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมจากพื้นที่ใกล้เคียง ชายแดนและพื้นที่อื่นๆ

แผนพัฒนาจังหวัดยะลา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)ฉบับบททวน

๑. วิสัยทัศน์ : ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จังหวัดยะลา มีภาพลักษณ์ในการเป็นเมืองที่มีผังเมืองที่มีความสวยงาม และเป็นระเบียบ มีความสะอาดที่ดูดีเมืองหนึ่งของประเทศไทย ตลอดจนเป็นจังหวัดที่มีต้นทุนด้านการจัดการระบบสุขภาพที่ดี จนได้รับการ คัดเลือกจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ในปี ๒๕๔๐ ให้เป็น ๑ ใน ๕ ของจังหวัดที่เป็นเมืองน่าอยู่ (Healthy cities)อีกทั้ง ในอดีตประชาชนในพื้นที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ แม้มีความแตกต่างกันในการนับถือศาสนาซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งแต่จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาพลักษณ์ของจังหวัดซึ่งถือเป็นจุดอ่อน และอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาจังหวัด

ดังนั้น จังหวัดยะลา จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยะลา คือ “ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน” หมายถึง การนำยะลามุ่งไปสู่เมืองที่น่าอยู่ ประชาชนมีความสุข มีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความตระหนักรู้ ให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการดำเนินการเชิงรุกในการเตรียมความพร้อมของจังหวัดยะลาสู่การเป็นประชาคมอาเซียนต่อสาธารณชน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานต่างๆ เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน รวมทั้งบูรณาการแผนดำเนินงานการเชื่อมโยงระหว่างประชาคมทั้งสาม ได้แก่ ป ระชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และ ความเชื่อมโยง ระหว่างกันในอาเซียนประเทศสมาชิกอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งนำไปสู่เมืองแห่งความสันติสุข โดยให้ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็ง อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี ภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของพื้นที่ และประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาในภาครัฐ

๒. เป้าประสงค์รวม

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (๒) สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมั่นศรัทธาภาครัฐ
- (๓) ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มผู้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีศักยภาพสามารถพึ่งพาตนเองได้

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จำนวน ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและการส่งออก AEC ตอนใต้
- (๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่รองรับประชาคมอาเซียน
- (๓) พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP สู่สากล
- (๔) เสริมสร้างยะลาสันติสุข
- (๕) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
ส่งเสริม พัฒนา แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
และการส่งออกสู่ AEC

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร (ยางพารา, ทูเรียน, ลองกอง, กล้วยหิน, โคเนื้อ, แพะ)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตรเฉลี่ย ๓ ปี = -๓.๔๗	๐.๕ %	๐.๕ %	๐.๕ %	๐.๕ %
๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP/มาตรฐานฟาร์มต่อจำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรสหกรณ์	ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ เท่ากับ ๑๐๐%	๙๐%	๙๐%	๙๐%	๙๐%

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมพัฒนา/แปรรูปยางพารา และไม้ยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (ทุเรียน ลองกอง, กล้วยหิน, โคเนื้อ และแพะ) เพื่อเพิ่มมูลค่า ยกระดับมาตรฐาน และการส่งออกผ่านประเทศมาเลเซียสู่ AEC
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม Zoning และการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)
๔. ส่งเสริม พัฒนา/แปรรูป การตลาดสินค้าเกษตร (ไม้ผล)
๕. ส่งเสริมเกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม
เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๑๓ % (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๕๐-๕๕)	๕%	๕%	๕%	๕%

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
๓. พัฒนา/ปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีศักยภาพ

เป้าประสงค์

เศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่องประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ	๕ % (ค่าเฉลี่ย ปี ๒๕๕๒-๕๕)	๕%	๕%	๕%	๕%

กลยุทธ์

๑. พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP สู่สากล
๒. เพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP
๓. เพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
เสริมสร้างยะลาสันติสุข

เป้าประสงค์

สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เชื่อมมั่น
ศรัทธาภาครัฐ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้าย ลดลง ในปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๑	ร้อยละ ๑๒	ร้อยละ ๑๓	ร้อยละ ๑๔
๒. ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง ที่มีระบบรักษาความปลอดภัย	ร้อยละ ๖๙	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕
๓. อัตราคดียาเสพติดต่อประชากร แสนคน	ไม่เกิน ๒๔๙ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี	ไม่เกิน ๒๕๐ คดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้าใจ และอำนวยความสะดวกเป็นธรรม
๒. สานสัมพันธ์มวลชน
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเป็นระบบ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปราม
๕. เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน
๙. พัฒนาระบบป้องกันภัยพิบัติ
๑๐. เสริมสร้างความเข้มแข็งสังคมพหุวัฒนธรรม มีความปลอดภัยและปกติสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย			
		๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบ O-Net ชั้น ม.๓ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ ๒.๙๓%	๓	๓	๓	๓
๒. ประชาชนกลุ่มเสี่ยงต่อโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานในปีที่ผ่านมา ป่วยเป็นโรค - โรคความดันโลหิตสูงในปีปัจจุบันไม่เกินร้อยละ ๑๐ - โรคเบาหวานในปีปัจจุบัน ไม่เกินร้อยละ ๕	เกณฑ์กระทรวงสาธารณสุข	๑๐ ๕	๑๐ ๕	๑๐ ๕	๑๐ ๕
๓. อัตราทารกไม่เกิน ๑๐ ต่อพันการเกิดมีชีวิต	เกณฑ์องค์การอนามัยโลก ไม่เกิน ๑๕	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐	ไม่เกิน ๑๐
๔. อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก ลดลง เหลือไม่เกิน ๗.๐ ต่อประชากรแสนคน	๙.๐ (ค่าเฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลัง)	๘.๕	๘.๐	๗.๕	๗.๐
๕. ครีวเรือนเป้าหมายหมู่บ้านตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ ๘๐	ดำเนินการเป็นปีแรก	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๖. อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ ๐.๔	ร้อยละ ๐.๘ (ปี ๒๕๕๖)	๐.๗	๐.๖	๐.๕	๐.๔
๗. กลุ่มได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบและผู้ด้อยโอกาสได้รับการส่งเสริมศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ร้อยละ ๙๐	๘๗.๙% (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๘. พื้นที่ป่าถูกบุกรุกลดลง ร้อยละ ๐.๐๕ เมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าของจังหวัดยะลา	ร้อยละ ๐.๑ (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี)	๐.๐๘	๐.๐๗	๐.๐๖	๐.๐๕

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง
๒. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยประชาชนทุกกลุ่มวัย
๓. การพัฒนาศักยภาพผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ และเครือข่ายใน
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานในและนอกระบบ
๖. ส่งเสริมการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
๗. ส่งเสริมพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่จังหวัดยะลา

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การขุดลอกคูคลอง
๒. การคมนาคม / ถนน / สะพาน ไม่เอื้อต่อภาคการเกษตร และไม่มีความสะดวกในการขนส่งสินค้า เส้นทาง
การคมนาคมในหมู่บ้าน ถนนทางเท้าเป็นหลุมเป็นบ่อ
๓. ระบบการโทรคมนาคมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

ด้านเศรษฐกิจ

๑. ครัวเรือนยากจนเนื่องจากขาดอาชีพเสริม เพิ่มรายได้และขาดการสนับสนุนด้านอาชีพอย่างต่อเนื่อง
๒. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นจากสถานการณ์ในจังหวัดทำให้สูญเสียในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเช่นการจดทะเบียนภาษีล้อเลื่อน
๓. ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ (ยาง และผลไม้ต่างๆ)
๔. ไม่มีสถานที่การจัดเก็บผลผลิตทางการเกษตรตามฤดูกาล (ห้องเย็น)

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๑. การศึกษายังไม่สามารถแข่งขันกับสถานศึกษาในภูมิภาคอื่น ๆ ได้
๒. ปัญหาโรคติดต่อโรคระบาด
๓. ไม่มีสถานที่และเครื่องออกกำลังกายประจำหมู่บ้านและชุมชน
๔. การแพร่ระบาดของของยาเสพติด

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การบุกรุกทำลายป่าในที่ดินของรัฐ ขยายที่ดินทำกินโดยการบุกรุกป่าหวงห้าม
๒. สภาพแหล่งท่องเที่ยว เชื้อน และน้ำตกทรุดโทรม
๓. ขาดการบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด
๔. ขาดจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมของชุมชน
๕. ขาดการจัดระบบกำจัดขยะที่ถูกต้อง

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙

ทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดยะลา

จากกรอบนโยบายระดับต่างๆ และศักยภาพ โอกาส อุปสรรค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา จึงได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาในทุกระดับให้มีคุณภาพ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนภารกิจด้านการแก้ปัญหาความยากจน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำต่าง ๆ ให้สามารถใช้ประโยชน์และเพียงพอแก่การเกษตรตลอดจนป้องกันการเกิดอุทกภัยในพื้นที่
๔. ก่อสร้างและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
๕. พัฒนา ปรับปรุงและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยะลา
๖. สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
๗. ส่งเสริมสนับสนุนด้านความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๙. ดูแล รักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ทำนุ บำรุงศาสนาและบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมให้แก่ผู้ด้อยโอกาส

วิสัยทัศน์

“ สังคมการเรียนรู้ คุณภาพชีวิตที่ดี ยะลามีสันติสุข สู่อาเซียน “

คำอธิบายวิสัยทัศน์

จากผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา คณะกรรมการประสานแผนพัฒนา ระดับจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดยะลา ประชาคมท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมกังสดาล โรงแรมยะลาแกรนด์พาเลซ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลา โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดยะลาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเกิดการเรียนรู้ ได้รับโอกาสในการพัฒนา สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในทุกภาคส่วนของสังคม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี นำยะลาไปสู่เมืองที่น่าอยู่ เมืองแห่งสันติสุข ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความสามัคคีภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๔๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา ประจำปี ๒๕๕๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๔๐ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยได้ตามมาตรฐานในทุกระดับชั้น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของอาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชนผู้นำและองค์กรชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมทุกด้าน

กลยุทธ์ที่ ๒ วางแผนการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๓ กำหนดมาตรการตรวจเฝ้าระวังแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของด้านศุลกากร

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นระบบและมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนด้านภาษาและการให้บริการ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการบำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบฐานการจัดการเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการจัดการและให้บริการการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการค้าและการลงทุน

- กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความรู้ความเข้าใจทางการค้า การลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บ ส่งและกระจายสินค้า
- กลยุทธ์ที่ ๔ จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๖ เร่งรัดและปรับปรุงระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาระบบการจดทะเบียนการค้า
- กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตราสัญลักษณ์ของสินค้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
- กลยุทธ์ที่ ๒ ปลุกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญของท้องถิ่นให้แก่ประชาชนทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึง อัตลักษณ์ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- กลยุทธ์ที่ ๔ เผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ
- กลยุทธ์ที่ ๕ จัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน

นโยบายการพัฒนาอำเภอรามัน

วิสัยทัศน์ของอำเภอรามัน

“รามันเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เคียงคู่สันติสุข ”

รามันเมืองน่าอยู่

* บำบัดทุกข์ บำรุงสุข

- * รู้รักสามัคคี
- * สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- * จัดระเบียบทางสังคม
- * การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ให้หมดไป

แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

- * น้อมนำปรัชญาพระราชทาน “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาใช้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในอำเภอ
- * ปลุกจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต การดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียร มีสติปัญญา รู้จักพอประมาณ ความมีเหตุผล
- * รู้จัก “คิด อยู่ ใช้ กินอย่างพอเพียง เหลือแล้วนำไปออม”

เคียงคู่สันติสุข

- * ทำความเข้าใจ ลดความหวาดระแวง สร้างความยุติธรรม เพื่อนำรามันไปสู่สันติสุข
- * ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข โดยใช้วัฒนธรรม ศาสนามาช่วย
- * สร้างความเข้มแข็ง มั่นคงให้หมู่บ้าน / ชุมชน
- * พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ประชาชนมีความอยู่ดีมีสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอรามัน ๖ ด้าน มีดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเสริมสร้างสันติสุข

๑.๑. เสริมสร้างความมั่นคงและปลอดภัยแก่ประชาชนในทุกพื้นที่อำเภอรามัน

● กลยุทธ์

๑. ป้องกันและดูแลความไม่สงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. พัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบในพื้นที่
๓. การปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่
๔. การต่อสู้และรวมพลังเพื่อต่อต้านและเอาชนะยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่

๑.๒ นโยบายนำรามันสันติสุข

● กลยุทธ์

๑. ด้วยการสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน
๒. ลดความหวาดระแวง ระวังกันและกัน
๓. สร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนโดยเท่าเทียมกัน
๔. นำรามันสู่ความสันติสุขในทุกพื้นที่อำเภอรามัน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนด้านสุขภาพและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมหรือสร้างเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามทำนองครองธรรม
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดความมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการที่จะร่วมมือกัน
๓. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้นโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้น
๔. พัฒนาและส่งเสริมในระบบด้านสวัสดิการที่จัดให้แก่ประชาชนให้ได้รับบริการที่ทั่วถึงและเปี่ยมธรรม
๕. พัฒนาระบบการบริการให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการเสริมสร้างความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ

● กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านเศรษฐกิจในระดับครัวเรือนให้เกิดการออมขึ้นในทุกครัวเรือน
๒. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีงานทำ
 ๓. พัฒนาด้านการตลาดและสนับสนุนในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในชุมชน/หมู่บ้านของอำเภอรามัน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
๕. เพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาให้ประชาชนมีทักษะในด้านฝีมือแรงงาน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

● กลยุทธ์

๑. เริ่มฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนความสมบูรณ์
๒. จัดการด้านทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติให้สดชื่นกลับคืนสู่ระบบนิเวศที่ดีต่อไป และเกิดการบูรณาการน้ำอย่างมีระบบ
๓. จัดการบริหารด้านขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในพื้นที่ให้เกิดความสะอาดและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๔. จัดการฝึกหรืออบรมหรือพัฒนาให้องค์กรหรือประชาชนในพื้นที่ชุมชนพัฒนาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและระบบคมนาคม

● กลยุทธ์

๑. การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานระบบคมนาคมทั้งในเขตเมืองยะลาและอำเภอรามัน และในทุกตำบลทุกพื้นที่ของอำเภอรามันหรือทั้งแนวเขตติดต่อ
๒. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมเพื่อประโยชน์ในการติดต่อหรือการขนส่งให้มีความสะดวกยิ่งขึ้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

● กลยุทธ์

๑. ด้านการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เยาวชนให้ได้รับการบริการด้านการศึกษาอย่าเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด
๒. การพัฒนาด้านศาสนาในทุก ๆ ศาสนาให้ได้รับการฟื้นฟูและสืบทอดศาสนามีให้เสื่อมหรือสูญไป
๓. ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูวัฒนธรรม ดำรงรักษาไว้ซึ่งประเพณีท้องถิ่นของถิ่นเกิดการหวงแหนรักษามิให้สูญหาย เพื่อให้คนอนุชนรุ่นต่อไปได้มีวัฒนธรรมที่งดงามต่อไป

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

๒.๑ นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

๑. ด้านการบริหารการจัดการ

๑.๒ สนับสนุนและส่งเสริมการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สนับสนุนและส่งเสริมให้ อบต. เป็นศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีและการสื่อสารของท้องถิ่น
ทุกรูปแบบ

๑.๔ เร่งรัดพัฒนาระบบราชการและยุทธศาสตร์กำลังคน

๑.๕ ให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอาชีพอิสระต่าง ๆ ในการพัฒนา

ท้องถิ่นในทุกๆ ด้าน

๒. ด้านการพัฒนา “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข และแก้ปัญหาของประชาชน”

๒.๑ แผนนโยบายทั่วไปคือ มุ่งเน้นการพัฒนาแบบยั่งยืน

สนับสนุนการพัฒนาภายใต้นโยบายของกระทรวงมหาดไทยและโครงการอัน

เนื่องมาจากพระราชดำริ

๒.๒ นโยบายการพัฒนาเฉพาะด้านแยกได้ดังนี้

๑. ด้านการศึกษา

๑.๑ สนับสนุนด้านการศึกษารูปแบบ

๒. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน และการส่งเสริมอาชีพของประชาชน

๒.๑ สนับสนุนและส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ การจัดตั้งศูนย์

จำหน่ายสินค้าชุมชน การเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมอาชีพของกลุ่มอาชีพ

ต่าง ๆ

๒.๒ ส่งเสริมการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสินค้าทางการเกษตร

๒.๓ ส่งเสริมการจัดตั้งตลาดการเกษตรเพื่อส่งเสริมสินค้าของชุมชนและศูนย์คัด
แยกไม้ผลของชุมชน

๓. ด้านสังคม

๓.๑ ส่งเสริมจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุและคนพิการ และกองทุนผู้มีฐานะยากจน

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ สนับสนุนการสร้างและบำรุงเส้นทางคมนาคม การสาธารณสุขโรคและ

สาธารณสุขการต่าง ๆ ให้ทั่วถึงพร้อมวางแผนการจัดระบบการผังเมือง/ตำบลท่าธง

๔.๒ จัดให้มีการบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างอย่างทั่วถึง

๔.๓ จัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

๔.๔ จัดให้มีการบำรุงทางระบายน้ำ

๔.๕ จัดให้มีตลาด

๕. ด้านการกีฬาและนันทนาการ

๕.๑ ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาระดับชุมชนและโรงเรียน

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับตำบลและจังหวัด

๕.๓ จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ สวนสาธารณะ

๖. ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๖.๑ สนับสนุนและส่งเสริมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๗. ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนจารีตประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น

๗.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนจารีตประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น

๗.๓ ส่งเสริมและจัดให้มีสถานที่ในการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนสถาปนาสถานด้านจารีตประเพณีอย่างมีระบบ

๘. ด้านสาธารณสุข

๘.๑ สนับสนุนการสร้างสุขภาพของประชาชน

๘.๒ ควบคุมและป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ

๙. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๙.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนฟื้นฟูสภาพแวดล้อม ป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการ สูญสิ้นไปตลอดจนสนับสนุนการปลูกป่า

๙.๒ บริหารและจัดการสิ่งแวดล้อมตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ โดยยึดหลักธรรมชาติ ภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนภายในท้องถิ่น

๙.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน

๑. วิสัยทัศน์

“ทำรงนำอยู่ เชิดชูวัฒนธรรมประเพณี มีสันติสุข”

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลทำรงได้แบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาออกเป็น ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนนำอยู่
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย

๓. เป้าประสงค์

พันธกิจที่ ๑ ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง

โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและความสงบเรียบร้อย

พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปโภคและแหล่งน้ำ

พันธกิจที่ ๓ ส่งเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชน สมาชิก และบุคลากรในองค์การบริหารส่วน ตำบล ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารและร่วมกัน กำหนด

ทิศทางและเป้าหมายการพัฒนา

พันธกิจที่ ๔ ส่งเสริมให้

องค์กรจัดระบบบริการสาธารณะ การบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจที่ ๕ ส่งเสริมศิลปะ

ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการพัฒนาสู่การ เข้าสู่ประชาคม

อาเซียน

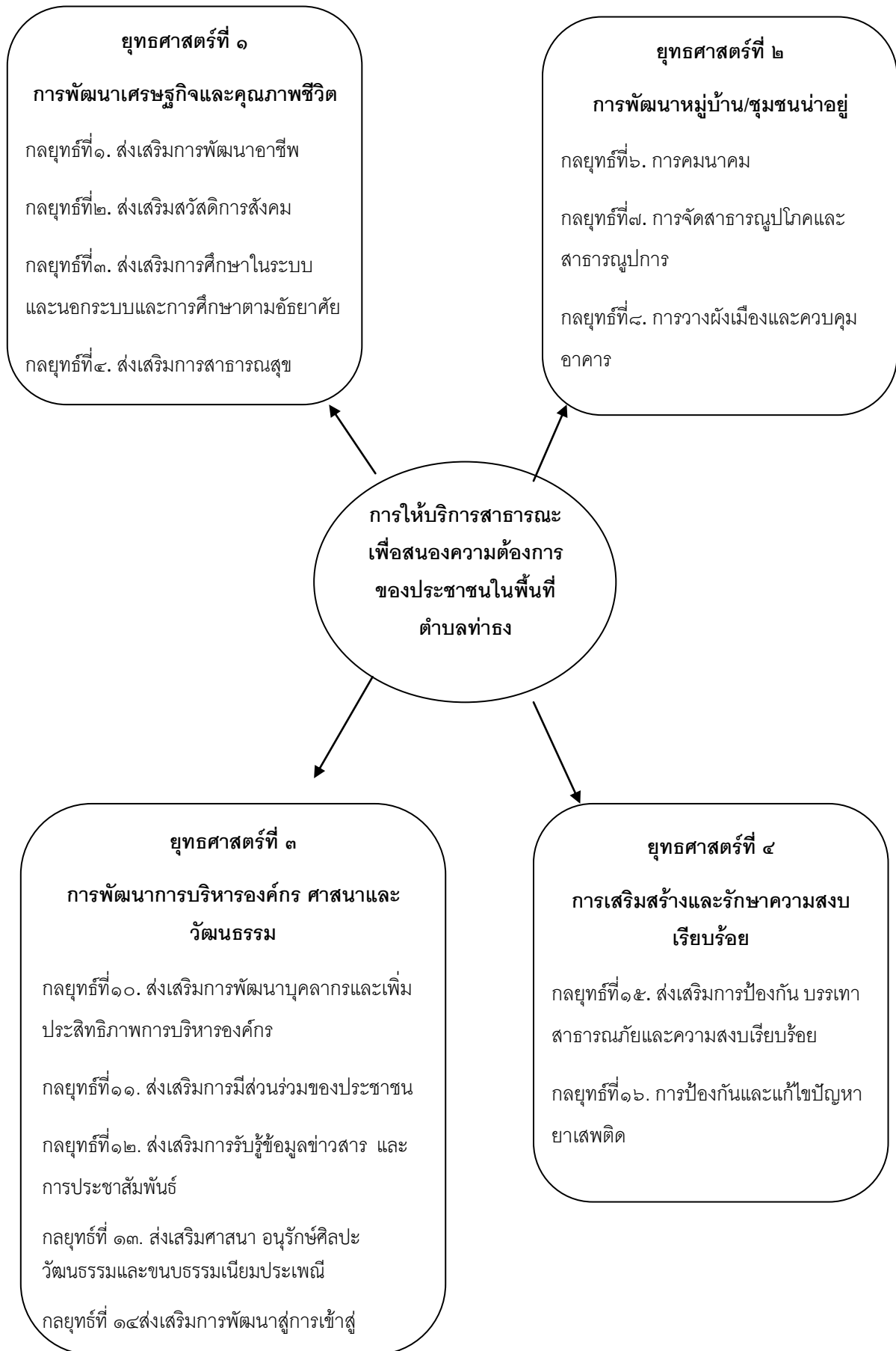
๔. ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนนำอยู่
๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลทำรง
๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินการเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย

๕. กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ
๒. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม
๓. ส่งเสริมการศึกษาในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
๔. ส่งเสริมการสาธารณสุข
๕. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
๖. การคมนาคม
๗. การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๘. การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร
๙. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๐. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร
๑๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๑๒. ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์
๑๓. ส่งเสริมศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
๑๔. ส่งเสริมการพัฒนาสู่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๕. ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และความสงบเรียบร้อย
๑๖. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๑๗. ส่งเสริมการพัฒนาสู่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๖. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต

- ◆ **พันธกิจ** ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง
 - ◆ **เป้าประสงค์** ประชาชนได้ประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้, ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า
- ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :** ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
- ◆ **กลยุทธ์ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ
๒. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้เสียโอกาสและผู้พิการ
๓. ส่งเสริมการศึกษาในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการศึกษาในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
๔. ส่งเสริมการสาธารณสุข	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการสาธารณสุข
๕. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

- ◆ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**
สำนักงานปลัด,กองการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม
- ◆ **หน่วยงานสนับสนุน**
กองคลัง กองช่าง
- ◆ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

◆ **พันธกิจ** ส่งเสริมการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค/สาธารณสุขโรคและแหล่งน้ำ, ส่งเสริมให้องค์กรจัดระบบบริการสาธารณสุข การบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

◆ **เป้าประสงค์** ระบบการคมนาคมสะดวก, มีจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพที่ดีขึ้น
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

◆ **กลยุทธ์ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. การคมนาคม	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการคมนาคม
๒. การจัดสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการจัดสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
๓. การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการวางผังเมืองและควบคุมอาคาร
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

◆ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

กองช่าง, สำนักงานปลัด

◆ **หน่วยงานสนับสนุน**

กองคลัง, กองการศึกษาฯ วัฒนธรรม

◆ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการบริหารองค์กร ศาสนาและวัฒนธรรม

◆ **พันธกิจ** ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและความสงบเรียบร้อย ,ส่งเสริมศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ,ส่งเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชน สมาชิก และบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารและร่วมกันกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนา

- ◆ **เป้าประสงค์**
๑. บุคลากรมีศักยภาพ องค์กรมีความเข้มแข็ง การบริหารมีประสิทธิภาพ
 ๒. การพัฒนาท้องถิ่นเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่
 ๓. ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฟื้นฟูอนุรักษ์ และคงอยู่อย่างยั่งยืน
 ๔. ส่งเสริมการพัฒนาสู่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

◆ **กลยุทธ์ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์
๔. ส่งเสริมศาสนา อนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านส่งเสริมศาสนา อนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
๕. ส่งเสริมการพัฒนาสู่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

◆ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักงานปลัด,กองการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม

◆ **หน่วยงานสนับสนุน**

กองช่าง,กองคลัง

◆ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

◆ **พันธกิจ** ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและความสงบเรียบร้อย

◆ **เป้าประสงค์**

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ : ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินการเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย

◆ **กลยุทธ์/ และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์**

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และความสงบเรียบร้อย
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

◆ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก**

สำนักงานปลัด

◆ **หน่วยงานสนับสนุน**

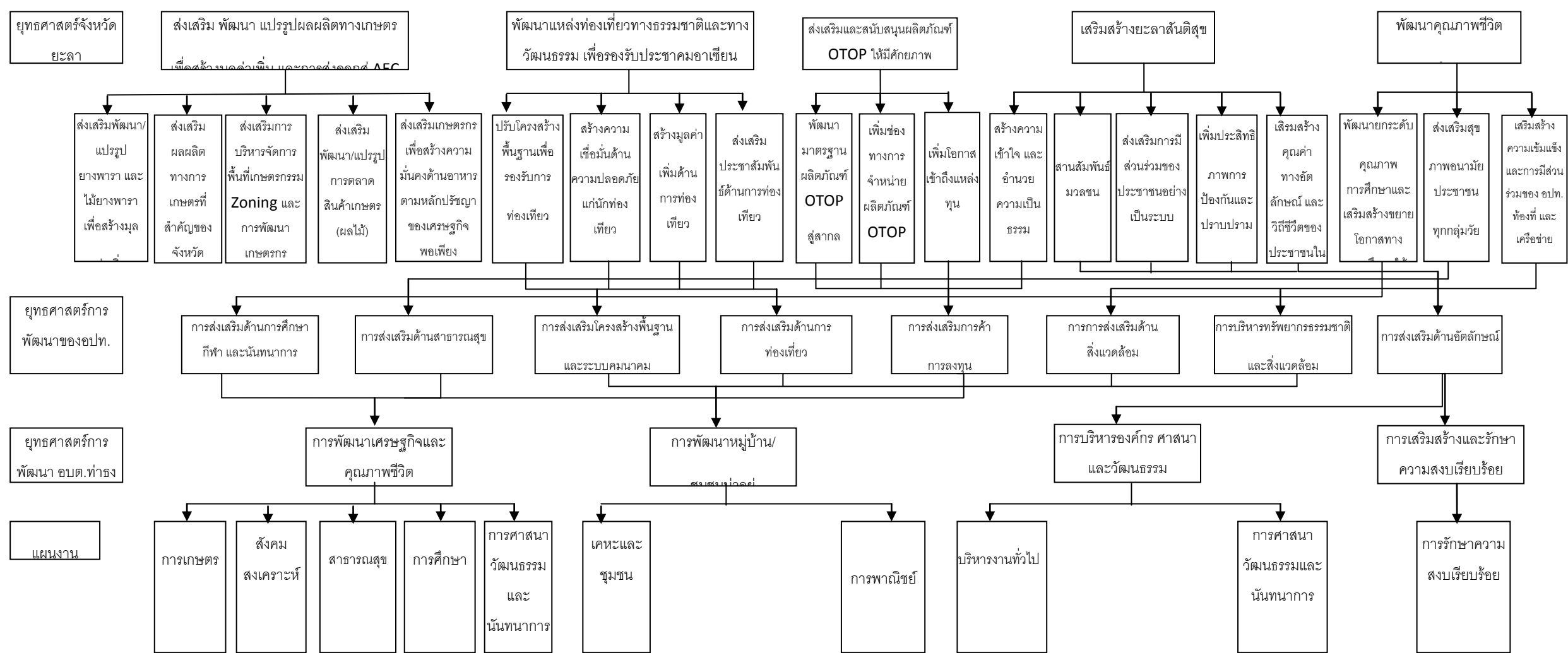
กองช่าง, กองคลัง, ส่วนการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม

◆ **ความเชื่อมโยง**

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างยะลาสันติสุข

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลากับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

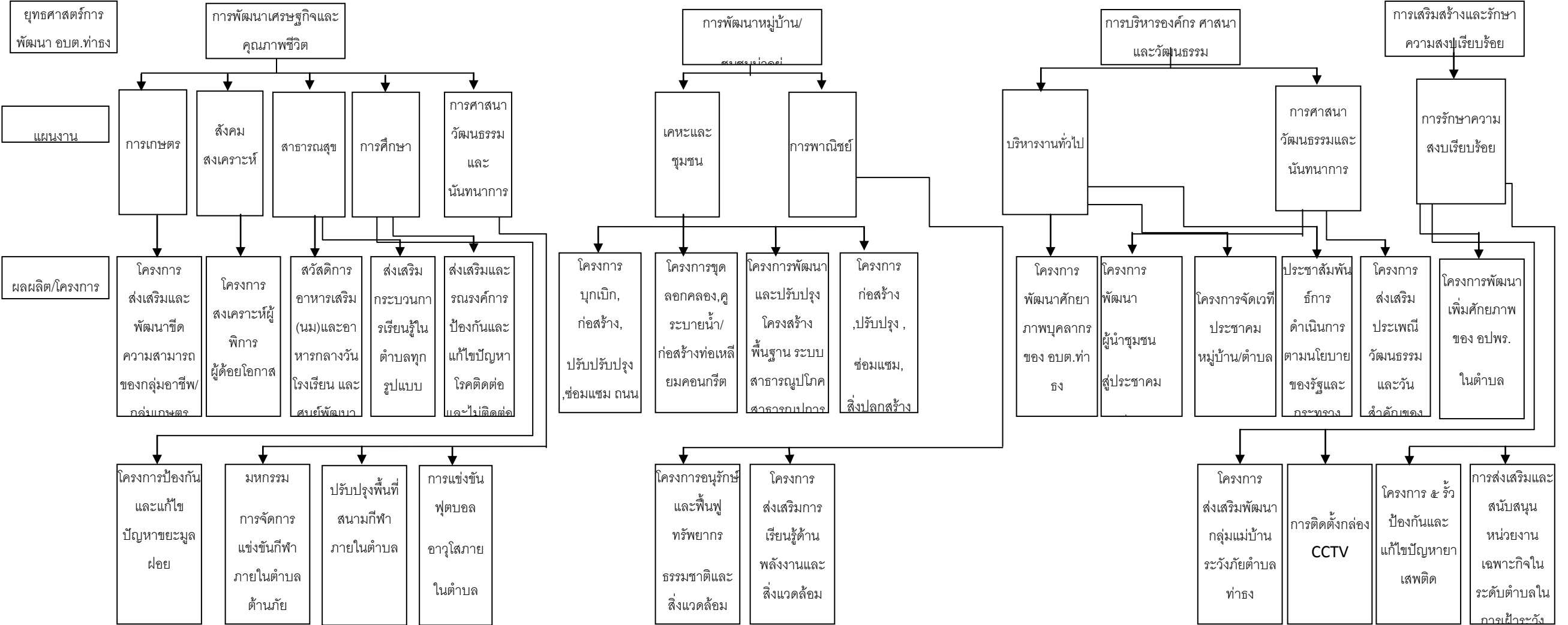
- โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

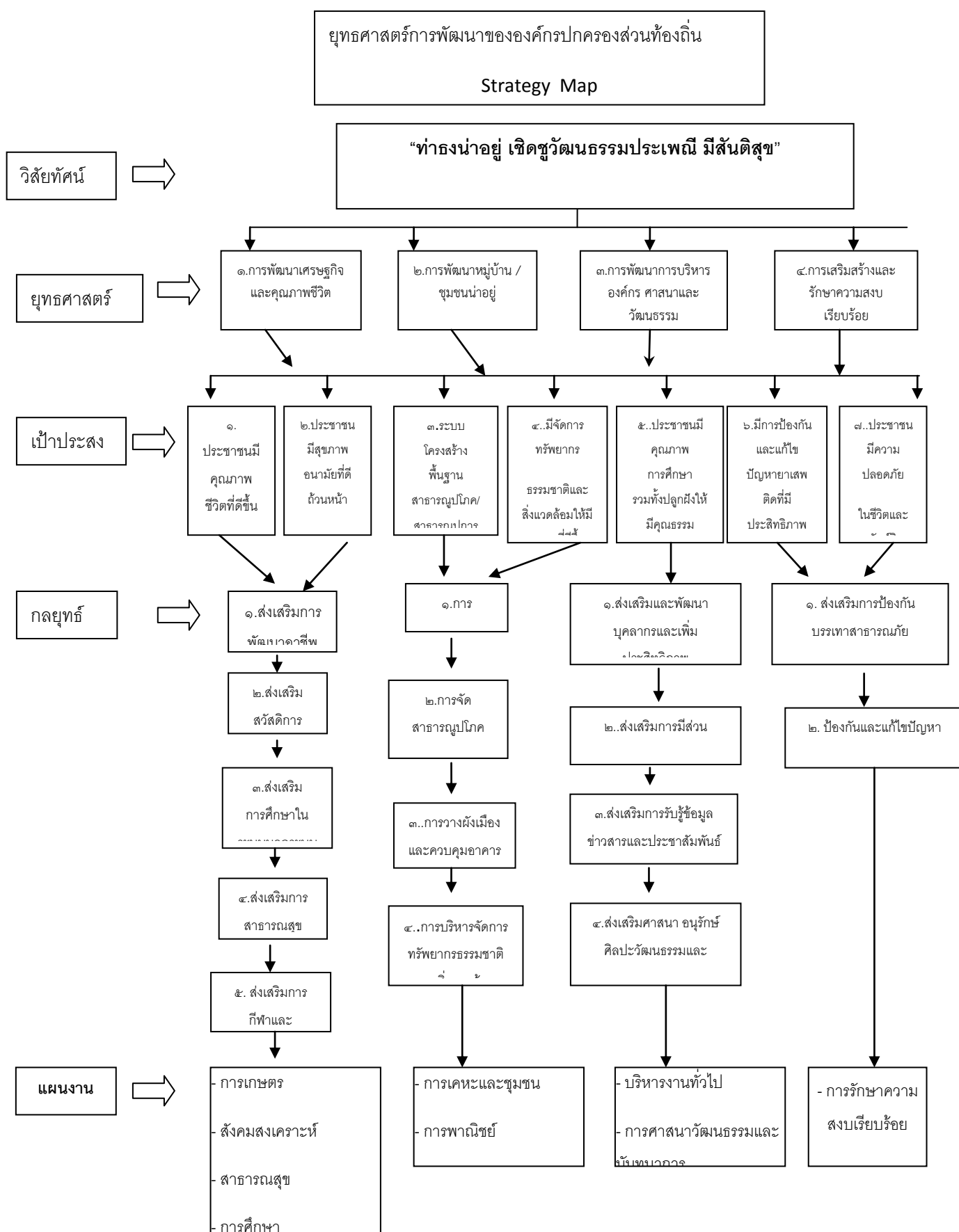
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดยะลากับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง(ต่อ)

แบบ ยท.๐๑(ต่อ)

- โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๒

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

รายละเอียดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	แผน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔			
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	- การแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต - การพัฒนาเศรษฐกิจ	การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในภาพรวมของ อบต. ท่าธง	๗๐	๗๒	๗๔	๗๖	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	๑. ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ	- โ พั ช ขอ เก ให้
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้เสียโอกาสและผู้พิการ	๒. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม	- โ ผู้ ผู้
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	๓. ส่งเสริมการศึกษาในระบบนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย	- ส (น กล ศ - ส เร รูป
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการสาธารณสุข	๔. ส่งเสริมการสาธารณสุข	- ส กา ป ติ - โ แ ผ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔		
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	- การแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต - การพัฒนาเศรษฐกิจ	การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในภาพรวมของ อบต. ท่าธง	๗๐	๗๒	๗๔	๗๖	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมการค้าและนันทนาการ	๕. ส่งเสริมการค้าและนันทนาการ
- เสริมสร้างยาสันติสุข	การส่งเสริมโครงการสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม	การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	ระบบ โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ สะดวก	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม	๖๐	๖๒	๖๔	๖๖	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการคมนาคม	๑. การคมนาคม
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	๒. การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔		
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการวางผังเมืองและควบคุมอาคาร	๓. การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔		
- พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชน	- การสร้างและพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ - การจัดการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม - การเพิ่มศักยภาพและ	การพัฒนาการบริหารองค์กรศาสนาและวัฒนธรรม	๑. บุคลากรมีศักยภาพ องค์กรมีความเข้มแข็ง การบริหารมีประสิทธิภาพ ๒. การพัฒนาท้องถิ่นเน้นการ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม	๑. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร

	การบริหารจัดการองค์กร		มีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ๓. ศานา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฟื้นฟูอนุรักษ์และคงอยู่อย่างยั่งยืน							
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์	๓. ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์
									ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านส่งเสริมศาสนาอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมประเพณี	๔. ส่งเสริมศาสนาอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมประเพณี
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านส่งเสริมการส่งเสริมการเข้าสู่ระชาคมอาเซียน	๓. ส่งเสริมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบต.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิตโครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔		
- เสริมสร้างยะลาสันติสุข	-	การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและความสงบเรียบร้อย	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินการส่งเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการ ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และความสงบเรียบร้อย	๑. ส่งเสริมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย
									ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

